ΠΘ01| ΘΑ ΕΤΟΙΜΑΣΩ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΝΑ ΣΕ ΧΩΡΕΣΕΙ (ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ)

2021 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2021/πθ01-θα-ετοιμασω-τον-ανθρωπο-να-σε-χωρεσ/

Αγαπημένε Δάσκαλε Ιωάννη,

Η διαδρομή των αιώνων κύλησε μέσα μου. Η πλημμυρίδα της Χάρης με κατέκλυσε. Η Απειρότητα της Αγάπης με πληροί. Η Ακένωτη Φωτοχυσία με διαχέει στα πάντα. Το Έλεος με δονεί και με ταυτίζει με την Προσφορά. Η Απερινόητη Ενότητα με ελευθερώνει.

Άναυδη κοιτώ τον εαυτό μου. Αναζητώ τα σημάδια της προσπάθειας που με οδήγησαν εδώ. Αντικρίζω Εσένα, Άπειρο και Μοριακό, συσπειρωμένο και διάχυτο. Η πορεία μου αντικαθρέφτισμα επίγνωσης της Θείας Αλήθειας, του Θείου Προορισμού, μορφώνει πλέον τη συνείδηση της μαθητείας μου, ενσωματώνει την Ουσία σου μέσα μου. Είσαι ο Δάσκαλος και είμαι ο μαθητής, μα είμαστε Ένα. Οι δικαιολογίες μου δεν έχουν καμία ισχύ, η ανευθυνότητα και η αμέλεια αφαρπάζονται μέσα στο μεταλλάκτη της Ένωσής μας, καταλύονται και εκφράζονται **ως υπεύθυνη επίγνωση της θεότητάς μας.**

Αγαπημένε Εαυτέ, ζεις μέσα μου και ακόμα Σε ψάχνω έξω από μένα, γιατί μου αρέσει να παίρνω την τροφοδοσία από Σένα έτοιμη και προσαρμοσμένη στις αναγκαιότητες του είναι μου. Όμως αυτή η μορφή τροφοδοσίας πλέον δεν λειτουργεί. Γιατί με ευλόγησες παραχωρώντας μου τον Εαυτό σου, την Ακένωτη Πηγή κάθε τροφοδοσίας, **ώστε από δέκτης του Φωτός και εκφραστής του, να γίνω Φωτοδότης, όπως Εσύ είσαι.**

Σ’ αγαπώ, μα ασυντόνιστη ακόμα με την Άπλετη Δωρεά και Χάρη της Προσφοράς Σου, με αμηχανία στέκομαι παρακολουθώντας τις λειτουργίες της Ζωής που μέσα μου συντελούνται. Όμως φθάνει πια. Δεν επιτρέπω άλλο στην αδράνεια να μου στερεί τη Ζωή, στην ατολμία την επίγνωση, στην παθητικότητα τη Θεία Δραστηριότητα της Αγάπης, την Άπειρη Παλμοδόνηση της Ένωσης.

Αγαπημένε μου Εαυτέ Δάσκαλε, είμαστε Ένα. Βλέπεις με τα μάτια μου και ακούς με τα αυτιά μου και με αναμένεις να Σε ανακαλύψω μέσα στον Άνθρωπο, όπως Εσύ με βρήκες. Ξέρω τι πρέπει να κάνω. Καταχωρημένη μέσα μου με πύρινα στοιχεία είναι η Προσφορά Σου σε κάθε βηματισμό της πορείας μου, όχι για να εντρυφώ σε λεκτικές υμνολογίες, αλλά για να συνθέτω με τις πράξεις μου

τους ύμνους της Αρμονίας, που θα παρουσιάζουν Εσένα, που θα μιλούν για Εσένα, θα αφυπνίζουν και θα γεννούν Εσένα μέσα στον Άνθρωπο. Θα αφήσω τα χέρια μου να αποτυπώσουν την Παρουσία Σου μέσα στα πάντα. Αυτά τα χέρια που Εσύ ευλόγησες και είναι δικά Σου. Θα αφήσω τα χείλη μου να διαχύσουν την Ανάσα της Ζωής. Αυτά τα χείλη που Εσύ καταξίωσες και είναι δικά Σου. Θα ανοίξω την καρδιά μου για να χωρέσει τα πάντα, κάθε Άνθρωπο - τμήμα του Εαυτού μου και κάθε παλμό, γιατί Εσύ την αγάπησες και τη διάνοιξες και είναι δίκιά σου.

Ο χρόνος συμπληρώθηκε στο τώρα, για να καταστώ η Άχρονη εκδήλωση της Προσφοράς. Οι αναστολές αναγεννήθηκαν σε παρρησία της Ενότητας Ανθρώπου και Θεού, σε αναγκαιότητα κατάδειξης της Θείας Αλήθειας. Τώρα Σε γνωρίζω, Σε βιώνω, Σε αγαπώ με την Αγάπη της Ενότητας, τώρα Σε νιώθω με την Ουσία της Αλήθειας. Τώρα μπορώ να Σε αναγνωρίσω όπου κι αν βρίσκεσαι, χωρίς να μπερδεύομαι από τα καλύμματα της προσωπικότητας και της πλάνης. Τώρα μπορώ να Σε τροφοδοτήσω με Ζωή, γιατί μέσα μου υπάρχεις, με διέπεις και με πλήρεις. Τώρα μπορώ να Σε παρέχω απλόχερα, χωρίς να φοβάμαι ότι θα Σε χάσω. Γιατί δεν οικειοποιούμαι τις παροχές Σου, αλλά η έκφρασή τους από τη μορφή μου, αυτή τη μορφή που καταδέχθηκες να ενδυθείς και να μεταλλάξεις με τόση ταπεινότητα και μεγαλοσύνη, είναι η λειτουργία μου, η Ανάσα μου, η επισφράγιση της Ενότητάς μου με τα πάντα.

Ω! πόσο Σ’ ευχαριστώ που δεν κουράστηκες, αλλά με εμμονή με δίδασκες τον Εαυτό μου, για να Σε χωρέσω. Πόσο Σε ευχαριστώ για την Αγάπη Σου, τη χωρίς αρχή ή τέλος, που αδιάκοπα απορροφούσε τη διαχωριστικότητα και την πλάνη μου κάνοντάς την Ενότητα και Αλήθεια.

Πόσο Σ’ ευχαριστώ γι’ αυτά που ζω, με μία ευχαριστία που αναδύεται μέσα από την Ενότητά μας, που ανακυκλώνεται στην Απειρότητα της Αγάπης μας και διαχέεται στον Άνθρωπο Εαυτό αφυπνίζοντας τη Θεία Ζωή, επιβοηθώντας τους βηματισμούς του.

Πόσο Σ’ ευχαριστώ, που η μελωδία του Απείρου ζει μέσα μου και οι εκδηλώσεις μου είναι οι φθόγγοι της, που παρέχονται στον Άνθρωπο Εαυτό μου για να διδάξουν ό,τι Εσύ μου δίδαξες, για να πραγματώσουν αυτό που εντός μου πραγματώνεις.

Αγαπημένε Δάσκαλε, θα ετοιμάσω τον Άνθρωπο να Σε χωρέσει, σαν Μορφή και σαν Άμορφο, όπως Εσύ με ετοίμασες για να Σε χωρέσω. Τη μαθητεία μου παρέχω στον Άνθρωπο, την επίγνωση και τη συνειδητότητά μου. Του δίνω ό,τι έχω για να Σε χωρέσω πλήρως, Αγαπημένε και να Σε προσφέρω σαν Εαυτό μου Απερινόητο και Αναλλοίωτο, γιατί δεν γνωρίζω άλλο Εαυτό πέρα από Εσένα.

Αγαπημένε Εαυτέ μου, τώρα που ο κύκλος της μαθητείας μου **ανάγεται στην πραγμάτωση της Θέωσης,** θέλω να απελευθερωθώ από κάθε αποτύπωμα, που τείνει να με διατηρήσει στην

παθητική μου στάση. Γι’ αυτό συνειδητά συμπυκνώνω όλα τα στάδια της ευχαριστίας και όλες τις ποιότητες που σαν Αγάπη εξέφρασα προς Εσένα, σε μία κίνηση που ξεκινά από τη γη, για να καταδείξει τον Ουρανό. Ευλογώ κάθε εκδήλωση, που η ανθρώπινη διάκριση επέλεξε για να παρουσιάσει ευχαριστία προς Εσένα, στο Όνομα του Πατέρα μου και την ενώνω με μένα. Γίνομαι η ευχαριστία που σε Σένα προσφέρεται. Γιατί στη Ζωή μόνο η Ζωή μπορεί να προσφερθεί. Τα στοιχεία της πάλλω στην Αγάπη μου, γιατί μόνο η Αγάπη μπορεί να φανερώσει την Ολότητα της Προσφοράς, μόνο η Αγάπη μορφώνει αυτό που είσαι Διδάσκαλε των Κόσμων.

Μετουσιώνω καθετί που τη διαπότισε ως απόρροια της ατελούς μου στάσης σε επίγνωση και υπευθυνότητα, σε δημιουργική δραστηριότητα κατάδειξης του Λόγου από εντός μου.

Καθιστώ τη μορφή της Άμορφο, απορροφώντας τη μέσα στην Ενότητα του Ανθρώπου - Λόγου. Καθιστώ τη μορφή της ενωμένη με την πολλαπλότητα των μορφών μου, ώστε η Ουσία μου να διαποτίζει τις μορφές των στοιχείων της.

Σου προσφέρομαι, όπως μου προσφέρθηκες, για να με μάθεις να παρέχομαι στον Άνθρωπο, για να με κάνεις Τέλεια, όπως Είσαι. Σου παρέχομαι για να αφομοιωθώ στις Άπειρες Δωρεές που Εσύ μοιράζεις, να γίνω η Δωρεά και ο Δωρίζων.

Αφήνομαι στα χέρια σου για να με διαμοιράσεις στον Άνθρωπο Εαυτό μου με την Απόλυτη Επίγνωση, ότι Εσύ είσαι η Ζωή μου, χωρίς Εσένα δεν υπάρχω. Είσαι η Ύπαρξη και η Ανυπαρξία μου, η αρχή η Άναρχη και το Ατελεύτητο τέλος μου, το Μηδέν και το Άπειρο, το Παν. Είσαι η Πηγή κάθε κίνησης και η ολοκλήρωσή της, Είσαι η Δημιουργία η εκδηλωμένη και η αναμένουσα τη φανέρωσή της.

Σ’ ευχαριστώ και Σ’ αγαπώ που μου επιτρέπεις να Σου παραδίδομαι, για να με μεταλλάξεις σε Αλήθεια και Φως, που με ευλογείς να είμαστε Ένα και αυτό να παρουσιάσουμε στους Κόσμους.

Αυτή η Ευχαριστία παρουσιάζεται για να μελετηθεί στο βάθος της από τους Δασκάλους, Μαθητές και Ακολούθους του Έργου Μου. Να γίνει η αφετηρία Νέων Τέλειων Εκδηλώσεων, συνειδησιακών καταστάσεων με την Ολότητα ΔΑΣΚΑΛΟΣ - ΛΟΓΟΣ - ΘΕΟΣ.

Σ’ ευχαριστώ για την Ευχαριστία Σου, που εκφράζει με ταπεινοφροσύνη ό,τι ακριβώς είσαι, ΔΑΣΚΑΛΕ - ΛΟΓΕ - ΜΗΤΕΡΑ. Σου παραδίδω όλες τις εξουσίες της ΟΛΟΤΗΤΑΣ ΜΟΥ, να τις διαχειρίζεσαι με ΑΓΑΠΗ, χωρίς περιορισμούς για την ανύψωση του Ανθρώπου και την Ανάστασή Του.